

दामनि m. patron. von दमन; pl. N. pr. eines Kriegerstammes; davon दामनीय ein Fürst dieses Stammes P. 5, 3, 116.

दामनी (von 4. दामन्) f. ein Verein von Stricken, mittelst deren Vieh, insbes. Kälber zusammengehalten werden, Koppel, = पशुरन्तु AK. 2, 9, 74. H. 1274. कीलैरारोप्यमानैश्च दमनीपाशपाशितैः HARIV. 3336. दामनीदामनारैश्च केचित्कायावलम्बिभिः । गोपा मार्गगता भान्ति सावरोका इव हुमाः ॥ 3829. (गोत्रज) दामनीप्रायवकुल 3394. Am Ende eines adj. comp. दामनीक 4334. Dieselbe Bed. haben wohl तत्ति und तत्ती.

दामनीय s. u. दामनि.

दामन्वत् (von 2. दामन्) adj. mit Gaben versehen: दामन्वत्तः सुरातयः RV. 5, 79, 4. mit Gaben, mit Stricken (4. दामन्) versehen 6, 24, 4.

दामलित n. N. pr. einer Stadt, = तामलित (vgl. ताम्रलित) H. 979. मुक्षेषु दामलितान्धस्य नगरस्य DAÇAK. 141, 2 v. u. °लित 166, 13.

दामलिकृ (4. दामन् + लिक्) adj. den Strick beleckend; davon denom. दामलिह्यति = दामलिकृमिच्छति; davon adj. दामलिकृ P. 8, 2, 37, Sch.

दामसिंह (4. दामन् + सिंह) m. N. pr. eines Fürsten LIA. II, 737, N.

दामाञ्चन (4. दामन् + अञ्चन) n. Fussfessel beim Pferde H. 1231. VAI. beim Schol. zu Çiç. 5, 61. दामाञ्चल (sic) = एकशफाडिको बन्धः HAR. 61. Mit ल auch Çiç. 5, 61 im Texte.

दामिनी (von 4. दामन्) f. (सेनायाम्) P. 5, 2, 137, Sch.

दामोद m. pl. N. pr. einer Schule des AV. Ind. St. 3, 277. fg. MÜLLER, SL. 373.

दामोदर (4. दामन् + उदर) P. 6, 2, 107, Sch. UGÉVAL. zu UNĀDIS. 5, 19. m. 1) Bein. Kṛṣṇa's oder Viṣṇu's, der mit dem Stricke um den Leib (mit Anspielung auf eine Begebenheit im Kindesalter), AK. 1, 1, 1, 13. H. 216. MBH. 1, 7079. 3, 1953. 13, 5383. HARIV. 3577. 3677. 10408. BHĀG. P. 6, 8, 20. Glr. 1 in der Unterschr. Verschiedene Etymologien des Namens MBH. 5, 2566. 12, 13172. HARIV. 3473. 4083. 9092. — 2) als Synonym von Viṣṇu Bez. des 12ten Monats VARĀH. BRU. S. 103, 15. — 3) N. pr. des 9ten Arhant's der vergangenen Utsarpiṇi H. 31. — 4) N. pr. zweier Könige von Kāçmīra RĀGA-TAR. 1, 64. 153. 167. LIA. I, 475. II, 408. N. pr. verschiedener Männer Ind. St. 1, 470. 2, 252. Verz. d. Oxf. H. 110, a, ult. 110, b, N. 122, b, 5. 187, b. 200, b. UGÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 28. Verz. d. B. H. No. 264. 881. 816. 934. 933. भट्ट° 1032. Vgl. संगीत°. — 5) N. pr. eines Flusses KṣhīṭīçĀV. 43, 8.

दामोदरगुप्त (दा° + गु°) m. N. pr. eines Dichters RĀGA-TAR. 4, 493. Verz. d. Oxf. H. 124, a.

दामोदरदत्त (दा° + दत्त) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. No. 435.

दामोदरदेव (दा° + देव) m. desgl. Verz. d. Oxf. H. 124, a.

दामोदरारण्य (दा° + अरण्य) n. N. pr. eines Waldes RĀGA-TAR. 6, 183.

दामोदरीय adj. von दामोदर RĀGA-TAR. 1, 157.

दामोज्जीष (4. दामन् + उज्जीष) m. N. pr. eines alten Weisen PRAVA-RĀDHJ. in Verz. d. B. H. 89, 14. (°ज्जीष). MBH. 2, 108 (°ज्जीष). Davon दामोज्जीषि patron. gaṇa कुर्वदि zu P. 4, 1, 151. Davon दामोज्जीष्य° patron. ebend.

दांपत्य (von दंपती) n. das eheliche Verhältniss BHĀG. P. 2, 3, 7. MĀRK. P. 21, 71. 76.

दामिक (von दम्) adj. subst. Betrug —, Heuchelei ühend, betrügerisch; Betrüger, Heuchler AK. 3, 4, 17. M. 3, 159. 4, 211. 12, 44. JĀṢN. 1, 162. MBH. 3, 14075. HARIV. 11180. RĀGA-TAR. 5, 300. BHĀG. P. 5, 26, 25. 7, 9, 46. PRAB. 21, 7. 24, 5. भव Verz. d. Oxf. H. 58, b, 5 v. u.

दाय्, दायते geben Vop. in Dhātup. 14, 9; vgl. u. 1. दा.

1. दायै (von 1. दा) 1) nom. ag. gebend, schenkend Schol. zu P. 3, 1, 139. 141. Vop. 26, 37. शतदायै hundredfach gebend: यो राय ईशे शतदाय उक्थ्यः (Praçāpati) TB. 2, 8, 1, 4 (vgl. u. 2. दाय 2). Vgl. गोदाय. — 2) m. = दान TRIK. 3, 2, 6. H. an. 2, 366. MED. j. 29. a) Gabe, Geschenk Schol. zu P. 3, 3, 19. 6, 1, 159. TRIK. 3, 2, 6. ते तत्र विविधान्दायान्विज्ञयार्थं नरेन्द्राः । प्रदास्यन्ति MBH. 1, 6938. 2, 1857. 3, 13289. 5, 699. 714. भुक्त्वा स्वयं भोगान्दत्त्वा दायंश्च पुष्कलान् 9, 262. 2177. 12, 8401. तदेहि दायं हरिपुंगवानाम् R. 5, 59, 20. KĀM. NĪTIS. 12, 36. प्रीति° Liebesgabe MBH. 13, 333. 14, 2672. R. 1, 29, 4. 3, 3, 21. 4, 1, 5, 14. दाय Hochzeitgeschenk AK. 2, 8, 1, 18 (lies: स दायो). H. 520. Sch. H. an. MED.; vgl. मुदाय. — b) Uebergabe, Einhändigung: मिथो दायः कृतो येन गृहीतो मिथ एव वा । मिथ एव प्रदातव्यो यथा दायस्तथा ग्रहः ॥ M. 8, 195. 180. अस्वामिना कृतो यस्तु दायो विक्रय एव वा 199.

2. दायै (von 3. दा) m. 1) Antheil; Erbtheil, Erbschaft H. an. 2, 366. MED. j. 29. अमस्य दायं वि भ्रतृभ्यः RV. 10, 114, 10. मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजत व्यभजत Schol. zu P. 8, 3, 53 TS. 3, 1, 9, 4. न दायस्य चनेशते ÇAT. BR. 4, 4, 2, 13. उपैति दायं पितुः er tritt des Vaters Erbe an 1, 7, 2, 22. 3, 2, 1, 18. AIT. BR. 7, 17. ÇĀṆKE. ÇR. 15, 27, 3. यः पुत्राणां दायं धनतममिवोपैति PĀNĀV. BR. 16, 4. अनपत्यस्य पुत्रस्य माता दायमवाप्नुयात् M. 9, 217. ब्रह्मादायकं पितुः die heiligen Schriften als Erbtheil vom Vater in Empfang nehmend 3, 3. विभजन्दायं पित्र्यम् 9, 164. 77. 79. 151. 203. 10, 115. बालदायादिकं रिक्थम् 8, 27. MBH. 13, 2521. 5123. BHĀG. P. 3, 1, 8. 11. 9, 4, 1. यथादायं विभज्य 5, 1, 39. 7, 8. °काल die Zeit der Erbtheilung JĀṢN. 1, 97. दायडुपागतः durch Erbschaft Jmd zugefallen (दास) MIT. 268, 1. दायक्रमसंग्रह m. Titel eines Werkes über Erbrecht GILD. Bibl. 493. दायधिकारक्रमसंग्रह m. 494. दायतत्त्व n. 463. 477. 488. — 2) Theil in शतदाय (vgl. दातु) hundredtheilig, hundredfältig: ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यम् RV. 2, 32, 4; vgl. u. 1. दाय 1. — 3) das Zertheilen, Zerstückeln ÇABDAR. im ÇKDR. Zerstörung (लय) AĀJAPĀLA ebend.

3. दाय m. 1) Ironie H. an. 2, 366. MED. j. 29. — 2) Ort, Platz ÇABDAR. im ÇKDR.

1. दायक (von 1. दा) nom. ag. P. 7, 3, 33, Sch. 1) gebend, schenkend, gewährend, bewirkend; Geber, Schenker: अथमर्षो ग्राहकः स्यादुत्तमर्षस्तु दायकः H. 882. तावतो गोसकृन्नाणो फलं प्राप्नोति दायकः MBH. 3, 13245. दीपस्य 13, 4811. ग्रामिष्यपि च ये केचिच्चौराणां भक्तदायकाः M. 9, 271. विष° Giftmischer R. 2, 73, 38. उत्तर° Antwort gebend, widersprechend KĀN. 43. ज्ञान° ÇATR. 10, 8. लोकस्यानन्ददायकः MBH. 3, 14565. भूति° HARIV. 14901. ह्लाद° MĀRK. P. 15, 53. अनीष्टफल° KATHIS. 22, 32. मनोरथ° Wünsche gewährend 13. नित्यनैमित्तिकप्रीतिदायकता DAÇAK. in BRNF. Chr. 180, 21. Vgl. कान्ति°, जीव°. — 2) anlegend; s. अग्रि°.

2. दायक (von 2. दाय) m. ein Verwandter: गृह्णा इति समाख्याता यज्ञानस्य दायकाः (v. 1. दायदाः) GRHJASAMĀR. 1, 36.

दायबन्धु (2. दाय + बन्धु) m. Bruder ÇABDAR. im ÇKDR.